

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice,
Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice,
Michalovice, Hostkovice a Hlohov*

Červenec 2013

Letní

18. číslo

neprodejné

informace farnosti Bohdaneč

5. ročník

BOHDANEČ – kostel Zvěstování Páně od jihovýchodu

PŠENIČNÉ LÁNY

Bud'te požehnány
pšeničné lány,
červnově pokrývající
nazlátlými koberci
celý kraj!

Celodenně zalité
vysokopecní vrstvou
slunečního žáru a jasu,
nabízející nezevšedňující krásu
v denně tmavším odstínu.

Jako když na míru
dozrává plnost času,
nejčerstvější chléb vezdejší
s ještě vlnící se vůní,
prostupující stále víc
předžňovou krajinu.

A jít k vám na dotek –
častý modrý steh
stračky polní v okrajích
i jasně žlutý lem
svízele syřišťového na mezích.

Dokonale libě zní
tóny barev,
chvění i praskot klasů
výkřiky i zpěv ptáků,
vše se slije
do letní symfonie
tomu z lidí,
kdo srdcem
vidí.

Svatí. Cyril a Metoděj

V roce 2013 si připomeneme 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu.

Oba bratři pocházeli ze Soluně. Cyril, vlastním jménem Konstantin, se narodil kolem r. 827 jako nejmladší ze sedmi dětí. Byl vychován v Konstantinopoli, kde působil v diplomatických službách. Jeho starší bratr Metoděj, byl úředníkem státní správy na území obydlené Slovary, kolem r. 840 se ale stal mnichem a přijal jméno Metoděj.

Na žádost knížete Rostislava přišli oba bratři na Velkou Moravu v r. 863. Aby jejich mise byla úspěšná, zavedli do bohoslužeb slovanský jazyk, pro který Konstantin vytvořil vlastní písmo a s jeho pomocí přeložil do staroslovánštiny téměř celý Nový Zákon, žalmý a misál, Metoděj přeložil životopisy církevních otců a nechal přeložit zbytek bible.

Po několikaletém působení na Velké Moravě odjeli bratři do Říma (asi r. 867). Docílili příslibu papeže Hadriána II., že slovanská řeč bude uznána za další liturgický jazyk (tehdy byly v západní církvi jako liturgické jazyky uznávány pouze řečtina a latina), a Metoděje papež vysvětil na kněze. Před návratem na Velkou Moravu však Konstantin onemocněl a 14. února 869 zemřel.

Metoděj byl vzápětí jmenován arcibiskupem Panonie (část Maďarska, Velká Morava a část Rakouska) se sídlem na Velehradě. Metodějovou smrtí 6. dubna 885 končí i období slovanské liturgie na Velké Moravě. Jeho žáci museli opustit Velkou Moravu a uchýlili se do Bulharska a Chorvatska; staroslovanský jazyk (v upravené podobě) dosud žije v pravoslavné liturgii slovanských zemí.

Úcta sv. Cyrila a Metoděje se šířila z jihovýchodní Evropy postupně do celé církve; papež Jan Pavel II. je prohlásil spolupatrony Evropy. Jejich svátek si připomínáme 5. července.

Příchod věrozvěstů na Moravu může být vnímán jako jeden z nejdůležitějších historických momentů českých dějin. Zanechali zásadní kulturní, ale i hodnotový odkaz, který značně ovlivnil také morální vývoj společnosti na našem území.

Je-li sv. Cyril tvůrcem staroslověnské abecedy a překladatelem prvních knih, je Metoděj autorem prvního občanského zákoníku. Tehdy začala naše národní cesta k začlenění mezi vyspělé kulturní národy Evropy, i když byla dlouhá a klikatá.

z materiálů uspořádal P. Stanislav Tomšíček

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Dědictví Otců zachovej nám, Pane....!“

Prožíváme opět liturgické mezidobí. Samozřejmě je ozdobeno památkami, svátky i slavnostmi.

V tom letošním létě však vystupuje do popředí kulaté výročí svatých věrozvěstů Konstantina - Cyrila a Metoděje a jejich příchod – s posláním, jež by zaskočilo, myslím, mnohé dnešní učence: Vytvořit jazyk (hlaholici, cyrilici), přeložit nejdůležitější církevní a právní spisy – a stát se tak uznávanými (stejně tak, jako katolický kněz Jan Hus, jehož cesta, jako činnost věrozvěstů, byla do roku 1989 zjednodušována a určitým způsobem deformována). Stačí připomenout latinský termín „in opere operantis, in opere operatio!“ To byl PROBLÉM Husa před Kostnickým koncilem – ale to by vydalo na další článek. (Odpusťte, nebo přijměte).

Očekává se význačná pouť na Velehradě. Přeji organizátorům, aby přijel papež František. Mnozí jste šťastni, jste-li ve víru tisíců lidí – a dopřejete dětem i ty atrakce.

Znám zbožnou rodinu, jíž Pán požehnal 7. dětmi (dnes jsou už dospělí). A ony milovaly pouť v Sopotech u Chotěboře, protože bylo 2. července. A neměly rády pouť v České Bělé (sv. Bartoloměj), protože končily prázdniny.

Osobně jsem si „udělal“ pouť na Svatou Horu a Svatý Hostýn, poslední prázdniny mého pedagogického působení v jedné škole se 6. názvy. Není nic krásnějšího, než večer, kdy zamknou vchody a východy pro veřejnost – a já si z domku (kde ubytovávají i J. E. Mons. Vlka) jdu SÁM meditovat do prostor, kde jsou jindy tisíce lidí... Tam Tě osloví Pán i Jeho Matka!

Pane, prosíme Tě, oslovuj nás i v běžném životě! Dávej nám sílu ve starostech, dávej nám možnost děkovat Ti za každý projev Tvé lásky! Jsme ve Tvých rukou!

Váš Karel Pompe

PŘEČETLI JSME ZA VÁS...

Laici – my všichni, ovlivňujeme chováním a jednáním společnost

Novověký člověk je oproti středověkému dospělý. Toto srovnání ovšem nemusí vyznívat pro dnešního člověka příznivě – jak lidsky, tak co do díla, nábožensky i mravně.

Tím je však také dán úkol pro křesťany, neboť mají za svět odpovědnost před Bohem. Souvisí s tím i novověký fenomén laiků. Jeho podstatu nelze definovat negativně, tím, že laik nemá v církvi úrad, *ordo* (vysvěcený a má pravomoci)).

Ve skutečnosti je laik první a základní formou věřícího člověka. Zatímco kněz slouží bezprostředně Zjevení, má laik bezprostřední vztah ke světu; avšak svět je přece Božím stvořením. Odpovědnost za svět je mu svěřena jako křesťanský úkol. Jako křesťan se nemá jen chránit před nebezpečími světa a tak „zachraňovat svou duši“; svou duši totiž zachraňuje právě starostí o to, aby svět byl v pořádku před Bohem. Proto však musí vidět svět takový, jaký je, a obstát v jeho možnostech.

Boží vůle se nevznáší nad světem, nýbrž je v něm – v tom, že svět je tím, čím je.

(z knihy Romana Guardiniho: *Svět a osoba, kapitola II. Svět jako stvoření*; vydal: Trinitas, 2005)

Podvečerní středeční bohoslužba – Májová 15. 5. 2013, v kapličky v Řeplicích

STŘEDEČNÍ MŠE SVATÉ

Středeční podvečerní bohoslužby budou i nadále pokračovat střídavě jak v našich kostelích, tak v kapličkách bohदानecké farnosti. Informace jsou vždy včas ohlášeny během nedělních bohoslužeb, týdenní rozpis visí také ve vitrínce venku na vchodových dveřích v kostele v Bohdanči. Všichni jste srdečně zváni na všechny bohoslužby do všech kostelů a kapliček naší farnosti. Využijte příležitost podívat se jinam, či zůstat doma a prožít bohoslužbu ve svém místě, kde nebývá pravidelně, letní počasí k tomu vybízí. Informujte o tom také ostatní a sousedy, případně chalupáře. Všichni jste zváni k duchovnímu setkání!

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdanec: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

R O Z H O V O R, ...

V tomto čísle bychom vám rádi představili mladou rodinku Mrázkových, kteří mezi nás chodí již téměř rok. Více o nich se můžete dozvědět z odpovědí, které nám poskytli na naše otázky:

1. Můžete nám říci něco o sobě?

Jmenujeme se David a Stáňa Mrázkovi. Pocházíme z Moravy, z podhostýnského kraje, kde jsou naše rodiny a místa našeho dětství a dospívání. Sem jsme se přistěhovali asi před rokem. Hlavním důvodem byla nabídka zajímavé práce pro Davida. Stáňa je v současné době na mateřské dovolené s naším druhým dítětem – čerstvě narozeným Václavem. Dcera Kateřina má něco přes dva roky. Bydlíme ve Vlastějovicích, kde opravujeme koupený dům.

2. Kolik máte sourozenců, co dělají, co vaše rodiče, děti, můžete nám říct něco o nich?

David: Mám dvě sestry, každá má svou rodinu a zázemí tam u nás. Jen já jsem tak daleko od domova stejně jako Stáňa.

Stáňa: Pocházím z velké rodiny. Mám celkem čtyři sourozence, jednoho bratra a tři sestry.

3. Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství?

David: Hezkou vzpomínkou je například obětavost mé mámy pro nás děti.

Stáňa: Ráda vzpomínám na svého dědečka – byl to moc hodný člověk a nic ho jen tak nerozhodilo.

4. Jste vedený ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

David: Já jsem konvertita a tím je dáno mnoho věcí. Díky tomu dobře vím, komu věřím a proč. Bůh se mi rázně postavil do cesty a nenechal mě na pochybách, že je a působí v mém životě.

Stáňa: Pocházím z věřící rodiny, nicméně jsem se v dospělosti musela pro Boha sama rozhodnout. S Davidem se tak navzájem vhodně doplňujeme a obohacujeme o různé náhledy.

5. Jaké bylo věřící stádo tam, odkud jste přišli?

Vzhledem k tomu, že tak trochu již známe náboženské poměry v Čechách, jsme rádi, že zde vůbec nějaká farnost je a funguje a my tak máme kam chodit prožívat svou víru ve společenství. Je těžké srovnávat naši rodnou farnost na Moravě a zde, to by bylo příliš jednoduché. Rozdíly jsou velké, hlavně v prožívání víry a aktivitě věřících.

6. *Co teď čtete?*

Tomáš Sedláček: Ekonomie dobra a zla – originální pohled na člověka a jeho ekonomické myšlení v dějinách.

Jiřina Prekopová: I rodiče by měli dělat chyby – něco o výchově. Aktuální čtení pro nás.

7. *Jak odpočíváte?*

David: Donedávna hlavně sportem. Nyní už moc času na odpočinek nezbývá. Pokud to jde – spánek v noci...

Stáňa: Uvařím si kávu a snažím se nemyslet na nic.

8. *Máte nějaké své oblíbené místo, kam rádi jezdíte?*

Svatý Hostýn – když přijedeme domů, vidíme z oken baziliku

a hned nás to tam táhne.

9. *Co vám v poslední době udělalo radost?* Náš syn Václav.

10. *Co vás naopak moc nepotěšilo?*

Výsledek volby prezidenta ČR.

11. *Který příběh z Písma máte nejraději?*

David: 1. Kr 19. (*Eliáš na Chorébu*)

Stáňa: příběh Abrahamova života

12. *Které verše z Písma máte nejraději?*

David: Ef 1.3-14 (*List apoštola Pavla Efezským*)

Stáňa: L 1.46–55 (*Lukáš 1, Magnificat, Mariin chvalo zpěv Pána*)

13. *Těšíte se do nebe?* Samozřejmě.

Děkujeme Mrázkovým za čas a rozhovor a gratulujeme k narození malého Vašíka, který byl pokřtěn v neděli, 14. července, během mše svaté, v bohdanečském kostele. Věříme, že se jim v našem kraji bude líbit a naleznou zde druhý domov!

„Bůh se ostýchá před mojí svobodou. Nediktuje, nabízí.
Modlitba je pak pozvání Boha do mých problémů a starostí.
Pokud to neudělám, Bůh s úctou zůstane venku.“

Marek Orko Vácha

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část sedmnáctá

BOHDANEČ z minulosti do současnosti

Bohdaneč leží severozápadně do Ledče nad Sázavou v nadmořské výšce 463 metrů. První zmínka pochází z roku 1233, kdy ji prodával Řád německých křižovníků s červenou hvězdou za 100 hřiven stříbra želivskému opatovi Heřmanovi pro jeho klášter. Od té doby byla Bohdaneč spravována želivskými premostráty. První vladykové se objevují až v polovině 14. stol. Po husitských válkách se objevují další šlechtici například Bohuslav z Bohdanče, Heřman bohdanečský Otrybec z Hodkova. Největšího rozkvětu dosáhla Bohdaneč za Kuneše z Bohdanče. Vesnice byla Vladislavem II. Jagellonským povýšena na městečko s mnoha právy. Později byla Bohdaneč opět prodána a to konkrétně do rukou rodiny Jindřicha Robmhápa. V roce 1567 daroval místnímu kostelu krásný zvon. Bohdanečská tvrz pak ještě několikrát změnila majitele, až byla roku 1618 vypálená císařským vojskem a nikdy už obnovena. Bohdaneč výměnou majitelů též chátrala. V roce 1753 koupila ledečské panství i s Bohdančí Marie Terezie a věnovala je řádu zchudlých šlechticů na Pražském hradě. Ty ji spravovaly až do roku 1945.

Boží Tělo v Třebětíně, fotka z farní kroniky

Škola v Bohdanči existovala již od sklonku středověku při faře. První písemný doklad pochází z roku 1759 na základě znovuobnovení fary. Škola byla triviální. Prvním známým učitelem byl František Kopecký. Škola stávala nedaleko fary, při rozšiřování zahrady domek překážel. V roce 1827 byla postavena pro účely školy nová budova na obecním pozemku pod kostelem. V roce 1846 byla v Bohdanči ve škole otevřena měšťanská škola. Pro nedostatek dětí byla škola roku 1980 zrušena. V Bohdanči se také od roku 1884 uplatňovalo ochotnické divadlo. Pod vedením Františka Tvrdíka se hrálo několik představení ročně spojené s taneční

9.

zábavou. V šedesátých letech minulého století nadšení ochablo a spolek skončil. Bohdaneč byla známá těžbou dolomitického vápence: Těžit se začalo v roce 1860 v části Nová Louka. Těžil se bohdanečský mramor a páliło vápno, vagóny s chodníkovou dlažbou se vozily převážně do Prahy. Podnik několikrát přerušil výrobu a změnil majitele.

Během 1. světové války přišel do Bohdanče smutek, 42 mužů narukovalo do války. Ve vesnici byla bída, úrodě se nedařilo. O to větší byly oslavy při vyhlášení republiky, kdy se večer po vyhlášení po vsi zpívaly národní písně. Po válce se opět začal rozvíjet kulturní život. Vznikla sokolská jednota, byla založena knihovna - rok 1919. V roce 1936 byl za velké slávy odhalen pomník padlým občanům v 1. světové válce a italskému legionáři Hynku Horákovi.

Boží Tělo v Bohdanči, roku 1942, průvod u II. oltáře

Smutné časy přišly opět ve válce. Nápis na pomníku musel být odstraněn. Skáceli lípu Svobody. V mlýnech se tajně mlelo, za což pak mlynáři krutě pykali. Činnost musel ukončit Sokol. Do koncentračního tábora byla přesunuta židovská rodina Vrbových, svůj život tam nedobrovolně ukončili v plynových komorách. Vesnici zasáhla i partyzánská akce ve Dvorecku. Na sklonku války se ve vsi ubytovali němečtí uprchlíci. Některý z ubytovaných si stěžovali na špatné zacházení. Nebezpečnou situaci s kamionem vojáků, který náhle do vesnice přijel, zachraňoval kaplan Josef Hanus a učitel Jaroslav Kopeček.

Osvobození v Bohdanči, v první řadě třetí zleva pan děkan Josef Hanus

11.

Po válce byla na památník dopsána další jména z II. světové války. Vznikl pěvecký spolek Bohdan. Po válce se začalo s elektrifikací celé obce. Vzniklo JZD Bohdaneč, které se udrželo dodnes. Proběhla oprava hřbitova. K obci Bohdaneč dnes patří vesnice Kotoučov, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice a Šlechtín.

Všechny fotky jsou z Kroniky bohdanečské farnosti.

Osvobození v Bohdanči, ruští vojáci

Jana Laudátová

MINISERIÁL o význačných svatých: Část sedmnáctá

Konstantin a Metoděj (5. července)

Příběh víry a odříkání

Jejich dílo je též velmi důležitým přínosem pro růst společných křesťanských kořenů Evropy, které svou pevností a životaschopností tvoří jeden z hlavních styčných bodů, na který musí brát zřetel každý vážný pokus o znovusjednocení našeho světadílu novým a aktuálním způsobem.

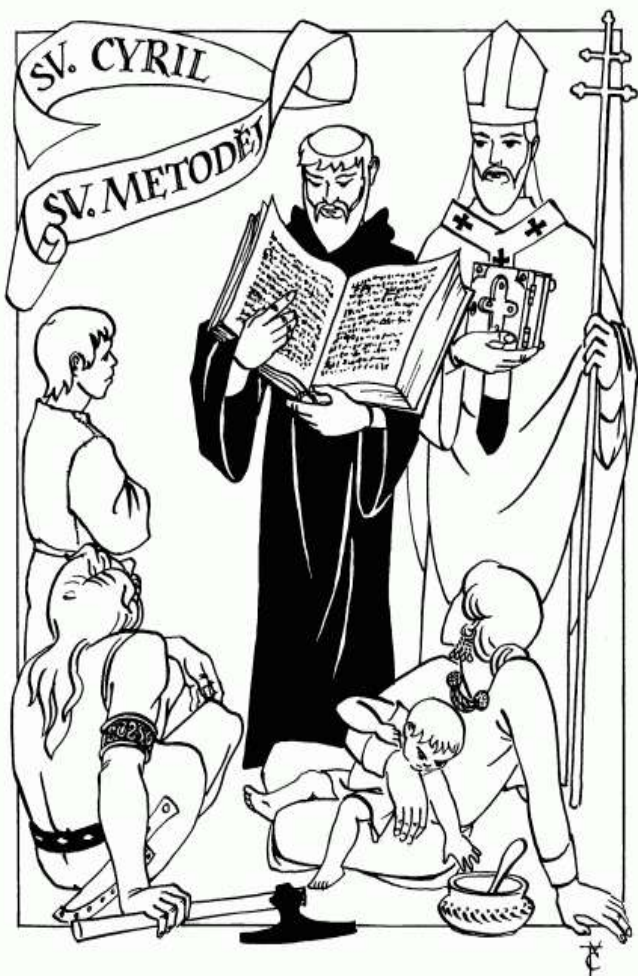
(bl. Jan Pavel II.)

Svatý Metoděj (*813 až 815 v Soluni - +885 na Moravě): Starší z obou bratrů, křestním jménem Michal. Bratři pocházejí ze Soluně (řecké Makedonie), z rodiny hodnostáře Byzantské říše Lva Soluňského. Na základě jejich znalostí slovanského jazyka se soudilo, že jejich matka Marie byla slovanského původu. Michal vystudoval práva a stal se byzantským státním úředníkem (místodržitelem v provincii Soluně, obývané Slovany). Potom se ale rozhodl skoncovat se světským životem, v horském klášteře přijal jméno Metoděj a vydal se na dráhu mnicha.

Svatý Konstantin (*827 v Soluni - +869 v Římě): Znamější pod řeholním jménem Cyril, které přijal v klášteře v Římě, kam odešel před svojí smrtí. V mládí vystudoval teologii, filozofii a literaturu. Byl vysvěcen na kněze a v Cařihradu jmenován knihovníkem archivářem patriarchy Ignatia. Pak ale tajně odešel do kláštera v lesích. Když ho vypátrali, stal se profesorem filozofie na dvorní vysoké škole. V roce 851 byl 24letý Konstantin císařovnou Theodorou požádán, aby obhajoval křesťanské učení u Saracénů. Odebral se tedy do Samary, severně od Bagdádu. A při šíření křesťanství byl natolik úspěšný, že se ho Arabové pokusili otrávit. Po návratu ze Samary cítil opět volání k modlitbám v samotě, v roce 855 se připojil k Metodějovi a také vstoupil do kláštera. V roce 862 pořádal velkomoravský kníže Rostislav byzantského císaře Michaela III. O vyslání duchovních, kteří by vedli bohoslužby ve slovanské řeči a položili tak základy vlastní církve na Velké Moravě. Při přípravách Konstantin sestavil nové písmo (hlaholici) pro slovanský jazyk a s Metodějem přeložili do staroslověnštiny liturgické knihy pro konání bohoslužeb.

Na Velkou Moravu dorazili bratři na jaře roku 863. Čtyři roky vychovávali a vzdělávali nové kněze a překládali bohoslužební knihy. Mezi tím, v roce 864, napadl král východofranské říše Ludvík II. Němec Velkomoravskou říši a kníže Rostislav byl nucen umožnit návrat latinským kněžím. Po jejich příchodu došlo ke svárům dvou koncepcí - latinského a staroslověnského.

V roce 867 měli již své žáky, kteří byli připraveni na vysvěcení na kněze a biskupy. Spolu s Konstantinem a Metodějem vyrazili na cestu do Konstantinopole. Cestou je ale zastihla zpráva, že „jejich“ byzantský císař Michael III. Byl zavražděn. Bratři proto zamířili do Říma. Papež Hadrián II. jim vyšel vstříc před branami Říma a přijal své hosty s velkorysostí hodnou králů. Zde se posléze Konstantinovi podařilo obhájit před papežem oprávněnost slovanské liturgie a staroslověnština byla bulou povolena v roce 868 jako bohoslužební

jazyk. V roce 869 v Římě Konstantin těžce onemocněl tuberkulózou, dva měsíce před svojí smrtí vstoupil do kláštera a přijal řeholní jméno Cyril (Kyrillos). Zemřel ve věku 42 let. Metoděj byl na podzim roku 869 jmenován prvním moravským arcibiskupem. Zřejmě už během cesty na Moravu byl ale zajat Franky a odsouzen na doživotí. V klášterní pevnosti ho v otevřené jámě věznili dva a půl roku. Až na příkaz papeže Jana VIII. Byl propuštěn a opět dosazen do čela arcidiecéze. I nadále ale čelil mnoha intrikám a pokusům o sesazení. Po návratu na Moravu pokřtil vévodu Bořivoje, který spolu s manželkou Ludmilou a knězem Pavlem vykonali nejvíce práce na pokřesťanštění Čechů. V dubnu 885 odsloužil ve věku více než sedmdesáti let na Moravě svou poslední mši a předpověděl, že do tří dnů zemře. Což se 6. dubna i stalo.

Cyril a Metoděj byli Janem Pavlem II. v roce 1980 prohlášeni za spolupatrony Evropy. Jejich památka se slaví v některých zemích 14. února. Východní církve slaví v den úmrtí sv. Cyrila 24. května. V Bulharsku je řád sv. Cyrila a Metoděje nejvyšší státní vyznamenání. U nás se slavil jejich svátek od 14. století 9. března. Teprve od r. 1863 je z rozhodnutí papeže Pia IX. jejich svátek slaven 5. července.

(čerpáno z www.velehrad.eu, Český kalendář světců)

Jana Laudátová

**POZVÁNKY ZE SOUSEDNÍCH FARNOSTÍ HRÁDEK U
VLAŠIMI A UHLÍŘSKÉ JANOVICE DO SUDĚJOVA:**

HRÁDECKÉ POUTĚ V HRÁDKU U VLAŠIMI
Z VÍRY ČERPAT SÍLU K ŽIVOTU

I. pout' - neděle 7. července 2013

- 9.00 – Zahájení hrádeckých poutí, mši svatou celebruje P. Marek Martiška, MIC
11.00 – Hlavní mše svatá - celebruje P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, farář a vikář
vlašimský
14.30 – Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
16.00 – Mše svatá - celebruje P. Michal Nemeček, biskupský vikář pro pastorační

II. pout' - neděle 14. července 2013

- 9.00 – Mše svatá - celebruje P. Jindřich Zdík Zdeněk Charouz, O.Praem., převor
administrátor Želivské kanonie
11.00 – Hlavní mše svatá, celebruje P. Prokop Siostrzonek, OSB, převor Benediktinského
arciopatství
14.30 – Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
16.00 – Mše svatá - celebruje P. Ryszard Wojciechowski, MIC, představený česko-slovenského
vikariátu

III. pout' - neděle 21. července 2013

- 9.00 – Mše svatá - celebruje P. Mgr. Honza Böhm, vojenský kaplan (po mši krátké svědectví
z vojenských misí)
11.00 – Hlavní mše svatá, celebruje kard. Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský
14.30 – Mariánská pobožnost u poutní studánky s katechezí o víře
16.00 – Mše svatá - celebruje P. Jerzy Cimanowski, MIC

*Během každé mši svaté možnost svátosti smíření. V roce víry máme možnost na Hrádku
získání plnomocných odpustků. Při každé pouti srdečně zveme k přátelskému posezení u
hudby a různých dobrot na náměstí před kostelem.*

Římskokatolická farnost Hrádek u Vlašimi

Hrádek 1, Vlašim, 258 01

Tel.: 317 843 617

E-mail: marianihradek@seznam.cz

<http://www.hradek.speaker.cz/>

PODĚKOVÁNÍ ZA KOPÍROVÁNÍ
- Obecnímu úřadu v Bohdanči,
paní Stanislavě Benešové.

POUTNÍ SLAVNOSTI U SV. ANNY V SUDĚJOVĚ 2013

- pátek 26. 7. - 10:00 mše svatá
 sobota 27. 7. - 6:30 pěší pouť ze Zásmuk
 - 10:00 mše svatá
 - 11:00 přednáška prof. P. Petra Piňhy
 na téma: Co kostel dělá kostelem
 - od 14 do 18 h program na obnovené
 sudějovské faře
 neděle 28. 7. - 8:30 mše svatá
 - 10:30 mše svatá

Každý den poutě od 15 do 18 h možnost
 na obnovené sudějovské faře shlédnout
 expozici o poutním místě.

V SOBOTU 27. ČERVENCE 2013
CESTA SEDMI KOSTELŮ
 POKRAČUJE POUTÍ
 DO KOSTELA SV. ANNY V SUDĚJOVĚ
 A NA OBNOVENOU FARU

CESTA SEDMI KOSTELŮ

Cílem Cesty sedmi kostelů je
 obnovovat vztah lidí ke kostelům,
 k místu, ke křesťanským tradicím,
 ke společenství a k setkávání.

Cesta sedmi kostelů je určena
 pro ev. nejrůznější veřejnost.
 Působnost je zaměřena na kostel,
 umění, meditaci, tvorbu, pouť,
 průběh několika hodin
 v prostoru kostela.

WiZSi informace
 na www.farnostjanovice.cz

Na pěší pouť k sv. Anně do Sudějova se vydáme v 6:30 h
 od zásmuckého kláštera sv. Františka.

V 10 h budeme slavit v kostele sv. Anny v Sudějově mši svatou,
 po které následuje přednáška Prof. PhDr. Petra Piňhy o
 významu kostela – Co kostel dělá kostelem.

Od 14 h následuje program o životě na sudějovské faře.

Tématem v cyrilometodějském roce víry nám bude
 VII. přikázání desatera – Vlastnictví.

Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice Havlíčkova 898, 285 04 Uhlířské Janovice.

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Noc kostelů 2013 v Bohdanči

Středoevropská akce Noc kostelů, která se podobá například akci Noc muzeí je určena zejména těm návštěvníkům kostela, kteří do něj pravidelně nechodí. Zapojilo se do ní 1375 kostelů. Letos se konala 24. května a poprvé se k ní připojila také Farnost Bohdaneč u Zbraslavic se svým kostelem Zvěstování Páně.

Program byl naplánován od 20. do 22. hodin a podařilo se ho dát na poslední chvíli celkem rychle dohromady. Úvodu se ujala paní Božena Linhartová z Bělé. Tato obec spadá farností pod Bohdaneč. Paní Linhartová všechny pěkně uvítala a nastínila stručně, na co se mohou návštěvníci těšit. Paní Žofie Tvrdíková, dlouholetá členka farní rady v Bohdanči, přečetla krátkou informaci o historii samostatné farnosti, která zde sahá až do roku 1729 a též o její současnosti.

paní Božena Linhartová

Následovala komentovaná prohlídka kostela Jany Laudátové, která nejprve přečetla vše důležité. Poté se všichni mohli projít kostelem a podívat se i do míst, kam se běžně návštěvník nebo věřící nedostane. K vidění zblízka byla nejen stará křtitelnice, ale také sakristie, varhany, věž, hodinový stroj a zvony.

Po této části všichni návštěvníci opět usedli do lavic, kde se mohli zaposlouchat do krásné duchovní hudby v podání sopranistky paní Slávky Tyrkasové. Na varhany ji doprovázel pan Petr Havel, posluchač pražské konzervatoře. Zazněly skladby Johanna Sebastiana Bacha, Georga Friedricha Händela, Wolfganga Amadea Mozarta a Antonína Dvořáka. Účinkující byli odměněni za svůj výkon potleskem a květinami. Přidali ještě známou píseň Bože chválíme Tebe..., kterou si zazpívali všichni účastníci Noci kostelů.

Po ní se program přenesl do své duchovnějšší části, ve které pan Jaromír Vlček z Trhového Štěpánova vyprávěl o tom, proč existují kostely, proč existují církve, přiblížil také Bibli - Knihu knih a několik různých a zajímavých výtisků s sebou přivezl. Žalm 84. v Českém ekumenickém překladu z Bible četla paní Miluše Řepová z nedalekých Víckovic. Promluvu ukončil připomenutím dvou letošních významných výročí a to 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a dalšího, také velmi významného výročí - 400 let od vydání posledního vydání Bible kralické v roce 1613. Pan Vlček kromě jiného zdůraznil důležitost kostelů i církví - víra není sólová záležitost, ale společná. Svě já si uvědomíme až v přítomnosti toho druhého nebo ve společenství. Zdůraznil, že Bible je jen jedna, ať už je to Kralická, Kutnohorská, Svatováclavská, Jeruzalémská či Ekumenická - to jsou pouze

pan Jaromír Vlček
představuje Bibli-knihu knih

paní Žofie Tvrdíková

názvy podle místa původu nebo názvy překladů, ale obsah - to nejpodstatnější, zůstává stejné.

Vzhledem k velmi zajímavému proslovu, byl pan Vlček předběžně požádán o uspořádání přednášky o Bibli spojené s malou výstavkou různých tisků v Bohdanči, někdy ve druhé polovině tohoto roku.

Akce Noc kostelů v Bohdanči končila ztišením.

Poté se rozsvícený kostel, vyzdobený květinami - zejména šeríky, zklidnil a všichni se postupně rozcházelí či rozjížděli do svých domovů. Cestu jim před

kostelem osvětlovalo několik velkých zahradních svíců.

Akce se napoprvé vydařila. Poděkování patří všem účinkujícím, vystupujícím, návštěvníkům, sponzorům za pozornosti pro vystupující, také za propagaci akce na svých webových stránkách - firmě Zelená Bohdaneč a produktům z firmy Agnes, též organizátorům - Farnosti v Bohdanči.

Věříme, že za rok se podaří tuto akci, s mezinárodním rozsahem znovu zopakovat. Fotky z této akce lze nalézt na webových stránkách farnosti Bohdaneč: www.farnostbohdanec.estranky.cz. A.H

pan Petr Havel,
paní Slávka Tyrkasová

PROMLUVA PANA JAROMÍRA VLČKA O NOCI KOSTELŮ V BOHDANČI, V PÁTEK 24. KVĚTNA 2013

Vážení a milí přátelé!

Vítám Vás slovy krátké básně kutnohorského právníka a básníka Karla Kejvala. Možná, že jste přišli do tohoto kostela nebo vůbec do kostela poprvé.

Většinou vnímáme kostely jako historické stavby různého stavebního stylu (gotika, baroko, moderní stavby), kde jsou věže a v nich zavěšené zvony, instalovány hodiny a v interiéru oltáře, sochy, obrazy, malby na zdi, krásná vitrážová okna. Každý

kostel je především místem, kde se lidé věříci v Boha, který je Stvořitelem nebe a země, setkávají ve jménu Ježíše Krista, Božího Syna, v Duchu svatém, který věřící spojuje v jedno tělo, totiž Církev. Je to místo, kde se zvěstuje Boží Slovo o Boží lásce ke každému člověku. Lidé, kteří přicházejí pravidelně do kostelů, se společně modlí, zpívají duchovní písně, přinášejí své děti ke křtu nebo se sami už v dospělém, věku nechávají pokřtít, přijímají eucharistii (svatou Večeři Páně, nebo slaví Památku Páně).

V chrámech, kostelech i modlitebnách je Pán Bůh různými způsoby uctíván, chválen i vzýván od lidí, kteří k němu přistupují v pokoře a s úctou. I pro lidi, kteří vůbec nevěří či věří jen v „něco, co může být nad námi“, je kostel místem zvláštním, tajemným a posvátným a vstupují do něj tiše, jakoby po špičkách.

Přesto čteme v Bibli, která je právem nazývána Písmem svatým napsáno, co řekl první mučedník Církvě sv. Štěpán, že *„Nejvyšší nepřebývá v chrámech, vystavěných lidskýma rukama, jak praví prorok Izajáš: Mým trůnem je nebe a země podloží mých nohou! Jaký chrám mi můžete vystavět?“* (Bible, Skutky sv. apoštolů 7,48n). Bylo to řečeno Židům, kteří považovali chrám za něco zvláštního a posvátného. Věřili, že Pán Bůh v něm přebývá a pro tuto skutečnost se domnívali, že jsou pod bezvýhradnou Boží ochranou. Když byl chrám o několik desetiletí zničen Římany, byla to pro ně tragédie.

Možná je výrok sv. Štěpána poněkud zvláštní a pro někoho naprosto nepochopitelný. Je-li to pravda, proč byly stavěny po celém světě a stále jsou i v České republice stavěny nové kostely, kaple či modlitebny? Docela nedávno byly postaveny dvě modlitebny – kostely Církvě bratrské v Černošicích a Litomyšli (projektoval ing. arch. Zdeněk Fránek), před několika lety byl v Ostravě – Zábřehu postaven kostel sv. Ducha, který brzo změní své zasvěcení Janu Pavlu II. V Praze – Hájích bylo v roce 2007 postaveno komunitní středisko Matky Terezy.

Je to proto, že Církev má v mnoha městech a obcích viditelné místo, které dokládá její životnost. Církev pokládá většina dnešní společnosti, která nevěří v Boha, za organizaci. Ano, je tomu tak, ale jen z části. Každá společnost, počínaje od obecního úřadu až po vedení státu má své představitele, kteří obec a stát spravují, vedou a budují. Stejně je tomu i v případě Církvě. Má své vedení, kněze, kazatele, farní rady nebo staršovstva. A má také vrcholné představitele různých typů. Církev je ovšem a především organismus. Církev je Tělem Ježíše Krista, který je její Hlavou. Jako každé tělo má orgány vnitřní i vnější, má také končetiny a vytváří celek, stejně je tomu u Církvě.

Církev je Tělem Ježíše Krista, který je její Hlavou. Jako každé tělo má orgány vnitřní i vnější, má také končetiny a vytváří celek, stejně je tomu u Církvě. Církev věří, že Pán Ježíš je Boží Syn, který byl poslán svým nebeským Otcem, aby přinesl za hříchy celého světa, za každého z nás obět své krve a svého života. Třetího dne vstal z mrtvých, zjevoval se po 40 dní svým učedníkům, potom odešel do nebe a po 10 dnech od jeho nanebevstoupení poslal Ducha svatého. Právě tehdy vznikla Církev.

Pravděpodobně však hlodá ve Vaší mysli pochybnost o pravdivosti těchto slov: Copak může někdo vstát z mrtvých? Ano, skutečně se to stalo a apoštol Pavel to zcela jasně vyjádřil v 1 K 15, a všem pochybovačům napsal, že *když se zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst (to je rovněž zvěst Církvě) klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. **Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!** (1 K 15,12-15.19 ČEP).* To je na víře v Krista tak úžasné, že tato zvěst je stále živá. Proto také Církev nezanikla přes všechny marné pokusy, které trvají dodnes na jiných místech této planety.

Někteří si myslí, že mohou věřit v Boha a uctívat ho i bez Církve. Bible nezná sólové křesťanství ani víru v Boha. Izraelité chodili do chrámu spolu a tam společně uctívali Boha a přijímali od něho požehnání.

Zaposlouchejme se do části Božího Slova zapsaného v Žalmu 84. Autor v něm vyjadřuje svoji touhu po Boží přítomnosti.

Toto je Boží Slovo v Českém ekumenickém překladu.

1 Pro předního zpěváka. Podle gatského způsobu. Pro Kórachovce, žalm.

2 Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů!

3 Má duše zmírám steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!

4 Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mlád'ata zde uložila, Hospodine zástupů, můj Králi a můj Bože!

5 Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.

6 Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť.

7 Když Dolinou balzámovníků se ubírají, učiní ji prameništěm, včasný déšť ji halí požehnáním.

8 Pokračuj stále s novou silou, objeví se před svým Bohem na Sijónu.

9 Hospodine, Bože zástupů, slyš modlitbu mou, naslouchej, Jákobův Bože!

10 Ty jsi štít náš, Bože, pohleď, na tvář svého pomazaného rač shlédnout.

11 Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat v stanech svévolnosti,

12 vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně.

13 Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!

Autor tohoto žalmu vyznává svou bolestnou touhu být v blízkosti chrámu. Označuje Boha jako Boha živého anebo též **Boha života**, poněvadž jenom v jeho blízkosti může okusit plnost života. Bezpečné hnízdění ptáků v prostorách kolem chrámu je obrazem blaha těch, kdo mohou stále žít v blízkosti svatyně a tam velebit Hospodina. Už moudrý Kazatel, za něhož je pokládán král Šalomoun, napsal: *On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná. Poznal jsem, že není pro něho nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro.* Požehnání, které uděluje Bůh ve svém chrámě, je proto lepší a důležitější. Být v chrámě jeden den než tisíc dní prožitých jinde je lepší, než žít bez Boží blízkosti. Mít podíl na Božím požehnání je něco tak úžasného, že kdo toto neprožil, těžko to pochopí. Pán Bůh se zjevuje a je na určitém místě, které si sám vyvolil a kam lze za ním přicházet. Chrám ukazuje symbolicky na Ježíše Krista, jehož tělo je nazváno chrámem.

Tělem Kristovým čili chrámem je Církev. V Církvi a v jejich společenstvích je přítomen Pán Bůh svým zvěstovaným Slovem. Je naprostou samozřejmostí, že Pán Bůh přebývá v srdci každého člověka, který mu věří!

Papež Benedikt XVI. ještě jako kardinál Joseph Ratzinger napsal o Církvi tato slova:

„Církev většinou není tam, kde se organizuje, reformuje, vládne, ale v těch, kteří prostě věří a v Církvi přijímají dar víry, který se jim stává životem. Jen ten, kdo zakusil, jak Církev pozvedá lidi.

J. Vlček

BOŽÍ TĚLO V BOHDANČI

V neděli, 2. června 2013, se uskutečnila v Bohdanči, v kostele Zvěstování Páně, slavnost Těla a Krve Páně – Boží Tělo. Tato slavnost byla uspořádána pro všechny čtyři farnosti, které spravuje P. Tomšíček. Po jejím skončení se všichni sešli na faře v Bohdanči ve společenské místnosti a také na chodbě dole v přízemí, kam některé šikovné hospodyňky ze všech farností

přinesly napečené koláče, zákusky, či slané pohoštění, k pití byly rovněž darované nápoje a čaj, či káva, které v deštivém a poměrně chladném dni přišly všem vhod. Věříme, že se za rok bude moci uskutečnit tato akce znovu a že nám bude přát i počasí. A.H.

My vám zde předkládáme několik fotek z této akce:

NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ

Výuku zajišťovala vlašimská farnost konkrétně P. Martin Sklenář, který připravoval materiály na jednotlivé hodiny, také my jsme s jeho souhlasem měli odkaz na našich webových stránkách bohdanečské farnosti, kde bylo možno si všechny materiály dohledat a oživit si své znalosti náboženské tematiky. Pro ty, kteří se nemohou dostat k internetu, je tu stále nabídka k vytištění všech lekcí, zájemci se mohou obrátit na Annu Holubovou, která vám materiály vytiskne. Všichni bychom se měli stále vzdělávat a pak dále předávat svoji víru nejen prostřednictvím znalostí, ale také naším životem a chováním a to nejen mezi námi, věřícími, ale zejména ve společnosti, ve které žijeme, do které patříme a kterou bychom mohli s pomocí Boží zlepšovat. P. Martinovi Sklenářovi děkujeme za jeho snahu, přípravu a práci a také za možnost mít odkaz na jeho náboženské vzdělávání na našich webových stránkách. Přejeme mu také hodně štěstí a dobré zázemí v jeho novém působišti.

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Obecní knihovna Bohdaneč je v současné době opět v rekonstrukci, stejně jako celá budova. Otevírat by se měla buď tento měsíc, nebo příští měsíc a těšit se můžete opět na všechny své oblíbené knížky, ale také na knihy půjčené z meziknihovního výpůjčního fondu z Kutné Hory.

Od začátku roku se v rámci knihovny konaly celkem tři akce – dvě Tvořeníčka pro děti, v tom prvním jsme si vyráběli obrázky pro radost z různých materiálů a v dalším Tvořeníčku, na kterém s námi byly také některé maminky, jsme vyráběli dárkové knihy jako přání. Všechny výrobky si děti také odnesly domů a na další tvořivá setkání se mohou těšit opět v brzké době.

První a nejdůležitější akcí letošního knihovnického roku byla ale čtenářská akce s mezinárodním rozsahem – Noc s Andersenem. Také letos byl pro děti přichystán opět nový program. Tentokrát ve spolupráci s firmou Zelená Bohdaneč a hotelem Agnes. Hned poté, co si děti odložily své věci v zasedačce Obecního úřadu, jsme se všichni přesunuli do malého salónku v hotelu, kde jsme prožili pestré dvě hodiny. Kromě jiného jsme si zazpívali, vyrobili zástěrky z bílého krepáku, protože poté už nám pan kuchař přinesl připravené rozválené těsto, ze kterého si každý naplnil a upletl své pečivo, které pak pan kuchař odnesl upéct. Mezi tím jsme si poslechli něco o firmě Zelená Bohdaneč, vyluštili jsme kvízy a doplňovačky. Upečené rohlíčky všem moc chutnaly a děti ještě nakonec dostaly sladké drobnosti od firmy. Pak jsme se už odebrali do zasedačky Obecního úřadu, kde probíhal již tradiční anderseňácký program plný her, luštění, čtení, hodování, hudby a také trochu spaní. Akce se nám opět vydařila a poděkování patří zejména dětem a jejich rodičům, pak organizátorům Obecní knihovně Bohdaneč, Obecnímu úřadu a také za možnost strávit část této akce v hotelu Agnes a za sponzorské dary firmě Zelená Bohdaneč a hotelu Agnes. Na webových stránkách Obecní knihovny Bohdaneč: <http://knihovnabohdanec.webbk.cz> je možné, si ve fotogalerii prohlédnout jak fotky z Noci s Andersenem, tak fotky z ostatních akcí, které se pořádaly v rámci Obecní knihovny Bohdaneč.

Všichni jste srdečně vítáni jak v Obecní knihovně Bohdaneč, tak při různých akcích, které Knihovna organizuje. Na přečtenou se těší Vaše knihovnice!

A.Holubová

Krátce...✍

- ❖ v srpnu zde po dvakrátě nebude náš pan farář P. Tomšíček, protože bude na dovolené; v Bohdanči bohoslužby v neděli vždy budou, jsou domluvené zástupy, jen budeme muset posunout čas – začátek, protože ti duchovní, kteří sem přijedou, budou muset ještě sloužit mše jinde, či na svých obvyklých místech; vše bude včas zveřejněno a vyhlášeno – sledujte také zprávy ve vitrínce u vchodových dveří kostela a na webových stránkách farnosti,
- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde opět na podzim, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích,
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí,
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány,
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu – kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna,
- ❖ **časopis je také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti Bohdaneč www.farnostbohdanec.estranky.cz**

Plánované akce:

- ☼ úklid kostela – některý slunečný den v srpnu – všechny brigádnice, zejména mladší budou vítány, organizační podrobnosti budou včas zveřejněny
- ☼ duchovní setkávání nad Katechismem v Bohdanči ve farní místnosti na faře
- ☼ poděkování za úrodu
- ☼ koncert – informace budou včas zveřejněny jako obvykle
- ☼ přednáška – předběžně jsme domluveni s P. Jáchymem Jaroslavem Šimkem ze Želiva, který u nás již zastupoval a také s panem Jaromírem Vlčkem
- ☼ farní výlet – z technických důvodů bude přesunut na září, informace budou včas zveřejněny

Proběhlo:

- ☼ Noc kostelů v Bohdanči
- ☼ setkání farní rady – zápis bude zveřejněn
- ☼ Boží Tělo v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči pro všechny farnosti, které spravuje P. Tomšíček.

Červenec

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
7.7.	14. neděle v mezidobí	za Františka Rokosa a celý rod, za rodinu Tvrdíkovu, Jeníčkovu a za Emilii a Josefa Krajíčkovy
14.7.	15. neděle v mezidobí, Svatá Markéta, Pouť v Tasicích	za Antonína Prchala a rodiče, za manžele Hlavovy a Urbancovy
21.7.	16. neděle v mezidobí	za Ladislava Batelku, bratra Františka, jeho manželku, rodiče Batelkovy a Musilovy
28.7.	17. neděle v mezidobí	za Josefa a Emilii Bartákovy a syny Ladislava a Josefa, za rodinu Zajanovu, Kotrbovu a Kratochvílovu

Srpen

4.8.	18. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Novákovy a za rodiče z obojí strany, za Jaroslava Bělohávků a za Antonína Přibáně
11.8.	19. neděle v mezidobí	za Václava a Marii Tvrdíkovy a za rodiče z obojí strany, za syna Miloslava, dceru Jiřinu a jejího manžela Miloslava Růžičku a jejich zete Petra
18.8.	20. neděle v mezidobí	za rodinu Ročkovu z Bělé, za Jaroslava Tvrdíka, jeho manželku, syny Václava a Jaroslava, vnučku Vlastu a za rodinu Nulíčkovu ze Sychrova
25.8.	21. neděle v mezidobí	za Marii a Jaroslava Veletovy a syna Jaroslava; za Františka a Miloslavu Tvrdíkovy; rodiče a rodinu Veselovu

Září

1.9.	22. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zete Františka Casku, za Františka Tvrdíka a rodinu Čábelických
8.9.	23. neděle v mezidobí	za rodinu Horaisovu a Koubských
15.9.	24. neděle v mezidobí	za Miloslava a Marii Kačerovských, jejich rodiče a syna Miloslava, za Františka a Marii Tvrdíkovy, jejich rodiče a syna Františka
22.9.	25. neděle v mezidobí, Svatý Matouš-Posvícení ve Vickovicích a Michalovicích	za Františka a Marii Šimkovy, dceru Ludmilu a jejího manžela Josefa Karla, za Marii, Jaroslava a Bohuslava Jirákovy
29.9.	26. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, syna Pepu a rodiče z obojí strany, za Václava Urbana a Ludmilu Hanzlovu

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Stanislav Tomšíček
 Mobil: +420 732 513 972
 Telefon: +420 327 591 170
 E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com
www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**
 Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**
 Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.30 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	17.00 Mše svatá a duchovní setkávání pro dospělé na faře – podle ohlášek a info	Bohdaneč
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Třebětín
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Stanislav Tomšíček

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz